

Kasvaminen koetuksissa

»Ja hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa Leevin pojat, saa ne puhtaiksi kuin kullan ja hopean ja sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. Ja Herralle ovat otollisia Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat niin kuin ammoin menneinä päivinä ja muinaisina vuosina.» Mal. 3:3,4. Tämän puhdistuksen ja sulatuksen sotajoukkojen Herra suorittaa. Se on sielulle mitä koettelevin, mutta vain tämän käsittelyn avulla voimme puhdistua kaikesta kuonasta ja saastasta. Kaikki koettelemuksemme ovat tarpeellisia, sillä ne tahtovat saattaa meidät yhteyteen taivaallisen Isämme kanssa ja tehdä meidät kuuliaisiksi Hänen tahdolleen, jotta voisimme tuoda Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa.

Jokaiselle tässä mainitulle henkilölle Jumala on antanut kykyjä ja lahjoja kehitettäväksi. Jokainen teistä tarvitsee uuden, elävän kokemuksen hengellisessä elämässänne voidaksenne tehdä Jumalan tahdon. Mitkään menneisyydessä saamamme kokemukset eivät riitä nykypäiviä varten eivätkä ne pysty tekemään meistä elämämme vaikeuksien voittajia. Voidaksemme elää voittoa elämää meidän täytyy joka päivä saada uutta armoa ja uusia voimia.

Harvoin joudumme kahta kertaa olosuhteisiin, jotka joka suhteessa ovat samanlaisia. Aabrahamia, Moosesta, Eliaa, Danielia ja monia muita on koeteltu ankarasti, mutta ei samalla tavalla. Jokaisella yksilöllä on omat koettelemuksensa ja vaikeutensa, mutta aivan samanlaiset koettelemukset tulevat ani harvoin kaksi kertaa. Jokaisella on oma kokemuksensa, joka sekä luonteeltaan että olosuhteiltaan on omakohtainen, ja jolla on tietty tehtävä. Jumala on meidän jokaisen elämälle antanut tehtävän ja tarkoituksen. Jokaisella pienelläkin teolla on oma tehtävänsä elämämme kokemuksissa. Tarvitsemme jatkuvasti sitä valoa ja niitä kokemuksia, jotka Jumala antaa meille. Kaikki olemme niiden tarpeessa, ja Jumala niin mielellään suo niitä meille, jos

vain vastaanotamme ne. Hän ei ole sulkenut taivasta rukouksiltanne, vaan te olette itse tyytyneet jäämään ilman jumalallista apua, jota te niin suuresti tarvitsette.

Miten vähän tiedättekaan, kuinka paljon jokapäiväinen käytöksenne vaikuttaa lähimmäistenne elämään. Saatatte ajatella, etteivät teidän tekonne ja sananne paljoakaan merkitse, vaikka juuri ne ratkaisevasti määräävät hyvät tai pahat seuraukset. Vaikka sanoja ja tekoja pidetään pieninä ja vähäpätöisinä, ovat ne kuitenkin tärkeitä tekijöitä ihmiselämän pitkässä tapahtumasarjassa. Te ette ole pitäneet tarpeellisena, että Jumala ilmaisisi tahtoaan meille kaikissa jokapäiväisissä tehtävissämme. Esivanhempiemme yksi ainoa halu makuaistin tyydyttämiseen avasi padot yli maailman vyöryvälle synnin ja kärsimysten hyökyaallolle. Rakkaat sisareni, toivon teidän käsittävän, että jokaisella astumallanne askeleella voi olla kauas ulottuva ja hallitseva vaikutus omaan elämäänne samoin kuin toisten luonteeseen. Miten paljon tulisikaan meidän sen tähden seurustella Jumalan kanssa! Miten kipeästi tarvitsemme Jumalan armoa ohjaamaan jokaista askeltamme ja näyttämään meille, miten meidän tulee saattaa kristillinen luonteemme täydelliseksi!

Edistytvä kokemus

Kristityt joutuvat uusiin tilanteisiin ja uusiin koettelemuksiin, joissa menneet kokemukset eivät riitä oppaiksi. Meillä on nyt suurempi syy oppia taivaalliselta Opettajalta kuin missään aikaisemmassa elämämme vaiheessa. Mitä enemmän kokemuksia saamme ja mitä lähemmäksi pääsemme taivaan puhdasta valoa, sitä enemmän huomaamme omassa elämässämme uudistuksen tarpeellisuutta. Kaikki voimme tehdä toisille siunaukseksi koituvaa hyvää työtä, jos etsimme viisautta Jumalalta ja kuljemme eteenpäin uskon ja kuuliaisuuden tietä. Vanhurskasten polku johtaa eteenpäin kulkien voimasta voimaan, armosta armoon ja kirkkaudesta kirkkauteen. Taivaan valo tulee kirkastumistaan kirkastumaan sitä mukaa kuin etenemme, ja se tekee meidät kykeneviksi suorittamaan edessämme olevat tehtävät ja kohtaamaan elämämme eri tilanteet.

Kun koetukset ahdistavat teitä, kun alakuloisuus ja synkkä epäusko hallitsee ajatusmaailmanne ja kun itsekkyyt ohjaa tekojanne, ette tunne tarvitsevanne Jumalaa ja Hänen tahtonsa syvällisempää ja perusteellisempaa tuntemista. Te ette tunne Jumalan tahtoa, ettekä voi tulla tuntemaan sitä niin kauan kuin elätte itsellenne. Te luotatte hyviin aikomuksiinne ja päätöksiinne, ja elämänne yhteenveto käsittää etupäässä tehtyjä ja purettuja päätöksiä. Teidän kaikkien tulee kuolla itsellenne ja lakata nojautumasta siihen, ja teidän tulee antautua Jumalalle kokonaan.

Mielelläni rohkaisisin teitä, jos kykenisin. Mielelläni kiittäisin hyviä luonteenpiirteitänne, hyviä päämääriänne ja hyviä tekojanne, mutta Jumala ei ole nähnyt hyväksi näyttää minulle niitä. Hän on sen sijaan esittänyt minulle sen, mikä estää teitä saavuttamasta sitä luonteen jaloutta ja pyhyyttä, mitä tarvitsette, ettette jäisi ilman taivaan lepoa ja iankaikkista kirkkautta, jotka Hän toivoo teidän saavuttavan. Luopukaa itsestänne ja kääntykää Jeesuksen puoleen, sillä Hän on meille kaikki kaikessa. Ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan veren ansiot riittävät puhdistamaan meitä sekä pienistä että suurista synneistämme. Jättäkää luottavaisessa uskossa sielunne hoito Jumalalle, uskolliselle Luojalenne. Älkää aina pelätkö ja kuvitelko, että Jumala hylkää teidät. Sitä Hän ei milloinkaan tee, ellette itse hylkää Häntä. Kristus tahtoo päästä teihin asumaan, jos avaatte sydämenne oven Hänelle. Te voitte päästä täydelliseen sopusointuun Isän ja Hänen Poikansa kanssa, jos kuolette itsellenne ja elätte Jumalalle.

Miten harvat käsittävätäkään, että heillä on rakkaiksi käyneitä epäjumalia ja helmasyntejä! Jumala näkee nuo synnit, joita te kenties ette itse huomaakaan, ja viinitarhurin veitsellä Hän leikkaa teistä syvältä pois nämä hellimänne synnit. Tehän kaikki mielellänne haluatte suostua puhdistettaviksi. Miten vaikealta teistä tuntuukaan alistua siihen, että oma minänne ristiinnaulitaan, mutta uskottuanne koko tämän työn Jumalalle, joka tuntee heikkoutenne ja syntisyytenne, Hän seuraa parhaimpia menettelytapoja päästäkseen toivomaansa tulokseen.

Alituisesti taistelemalla vilpittömässä uskossa Heenok vaelsi Jumalan yhteydessä. Te voitte kaikki tehdä samalla tavoin. Te voitte kääntyä ja muuttua läpikotaisesti, ja te voitte koko sydämestänne olla sellaisia Jumalan lapsia, jotka eivät iloitse ainoastaan Jumalan tahdon tuntemisesta, vaan jotka omalla esikuvallaan johtavat toisia samalle nöyrän kuuliaisuuden ja antaumuksen tielle. Totinen jumalisuus on säteilevää ja leviävää. Psalmista sanoi: »Minä en peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.» Ps. 40:11. Missä tahansa tavataan Jumalan rakkautta, siellä on myös aina halu ilmaista se.

Jumala auttakoon teitä kaikkia tekemään vakavia ponnistuksia saadaksenne iankaikkisen elämän ja johtaaksenne toisia pyhyiden tielle.

Ta. I, 403-406.

Myyty

1. Moos. 41:53-57; 47:23, 24

Kauan aikaa oli kulunut kun pikku hiljaa nälänhätä alkoi tuntua myös Egyptissä. Kanaanissa ja muissa maissa se tuntui jo kauan sitten. Mutta Egyptissä oli vielä eväitä niistä seitsemästä runsaan sadon vuodesta. Nyt hiljalleen nämä eväät olivat loppumassa. Joosef oli rakennuttanut ne isot säiliöt. Siellä oli mahdollista ostaa viljaa ja niin Egyptiläiset tulivat ja ostivat. Nyt kukaan ei nauranut, niitä tavattoman suuria vilja aittoja, joita aikaisemmin oli varmasti tehty. Nyt ihmiset iloitsivat niistä. Nyt ihmiset olivat kiitollisia, että Joosef on ollut huolissaan tästä vaikeasta ajasta.

Kun elonkorjuu epäonnistui toisillekin, mentiin Joosefin luokse ja ostettiin viljaa. Mutta kolmannella ja neljännellä kerralla Niilin vedet ei tulvineet rannan yli niin kuin aikaisemmin oli tulvinut ja teki maan hedelmälliseksi. Niin jälleen ei ollut eloa. Nälänhätä

alkoi. Ihmisillä ei ollut enää rahaakaan ostaa viljaa. Mitä pitäisi tulla nyt?

Tämän hädän aikana ihmiset tulivat Joosefin luokse ja sanoivat: ”Anna meille leipää. Miksi me kuolisimme sinun silmiesi edessä? Sillä raha on loppunut.”” 1. Moos. 47:15. Joosefilla oli valmis neuvo ja sanoi: ”Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille leipää karjastanne, jos rahanne on loppunut.”” 1. Moos. 47:16. Niin he tekivät sen. ”Ja he toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille leipää hevosista, lampaista, raavaskarjasta ja aaseista. Niin hän sen vuoden elätti heitä leivällä kaiken heidän karjansa hinnasta.” 1. Moos. 47:17. Mutta - silloin he seisoivat jälleen tyhjänä. Ei ollut aavistustakaan elovuosista. Mitä heidän pitää tehdä? Niin he tulivat jälleen Joosefin luokse ja sanoivat: ”Emme tahdo salata herraltamme, että raha on lopussa, ja myöskin eläimemme ovat joutuneet herramme omiksi; meillä ei ole muuta jäljellä annettavana herrallemme kuin ruumiimme ja peltomme.” 1. Moos. 47:18. ”Miksi me menehtyisimme sinun silmiesi edessä, sekä me itse että meidän peltomme? Osta meidät ja peltomme leivällä, niin me tulemme peltoinemme faraon orjiksi. Anna meille siementä, että eläisimme emmekä kuolisi eivätkä peltomme joutuisi autioiksi.”” 1. Moos. 47:19.

Joosef teki heidän toivomuksiensa mukaan ja osti koko Egyptin kuninkaalle, niin että farao oli koko maan ainut omistaja ja kakki hänen alamaisia ja maa oli vuokrattu heille ”Mutta sadosta teidän on annettava viides osa faraolle; mutta neljä viidettä osaa jääköön teille pellon siemeneksi sekä ravinnoksi itsellenne ja niille, jotka talossanne ovat, sekä elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne.”” 1. Moos. 47:24.

Kenelläkään ei ollut enää ominaisuutta. Koko maa kuului kuninkaalle. Joosef osti maan ja ihmiset faraolle. Tämä oli valtava uudelleen järjestely, joka tapahtui niinä vuosina.

Kun Joosefista tuli maan sijaishallitsija, silloin faraolla ei ollut erikoista valtaa, mutta nyt hän oli täydellinen hallitsija ja maanomistaja. Tämä tapahtui Joosefin ansioilla ja johdolla. - Täällä puuttuvat vain sanat:

”Sinä... olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista.” Ilm. 5:9. Siis, niin kuin Joosef oli ostanut Egyptin faraolle, niin Jeesus antoi itsensä uhriksi, että ostaisi ihmiset vapaaksi Jumalalle. Mutta hänelle se maksoi enemmän, kuin Joosefin egyptiläisten osto.

Joosef osti Egyptiläiset viljan edestä, jonka hän otti varastoista ja antoi heille. Mutta Jeesus putosi maahan, niin kuin vehnäjyvänä, ja sen kautta antamaan elämän. Hän vuodatti verensä ja antoi elämänsä, ostaakseen meidät Jumalalle. Sellaista vuokraa ei ole koskaan missään maailmassa maksettu! ”Tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, ” 1. Piet. 1:18.

Katso Häntä, miten roomalaiset sotilaat löivät Pyhän selkään Israelissa. Miten ruoskanlyönnit repivät verisiä uurteita! Kohta koko selässä on vertavuotava haava! Katso Golgatan marttyyrin kuolemaa! Haavoista vuoti verta kasvoja pitkin, jonka aiheutti piikkikruunu. Verta vuoti haavoista, jonka naulat aiheuttivat käsissä. Verta vuoti myös naulatuista jaloista. Ja mikä vielä aiheutti veren vuotoa hänelle, oli sotilaiden keihäs. Joh. 19:34.

Minkälainen hinta! Syyttömän Karitsan pyhä veri! Niin, apostolilla on oikeus, kun sanoo: ”Sillä te olette kalliisti ostetut.” 1. Kor. 6:20. Oletko tietoinen siitä, mitä Vapahtaja teki ja on kärsinyt sinun edestäsi? Ehkä elät vielä ilman Häntä. Ehkä huomaamatta ja huolimattomasti käännät selkäsi Vapahtajalle passiivisuudessa. Sinulla ei ole silmiä, ei ole korvia, eikä sydäntä Hänelle!

Ja silti sinä oikeasti kuulut Hänelle! Koska Hän maksoi hinnan puolestasi, koska Hän vuodatti verensä edestäsi. Ja jos elät kaukana Hänestä synnissä, sinulla ei ole oikeus siihen. Sinä kuulut Vapahtajalle. Hänellä on oikeus sinuun. Hän osti sinut Jumalalle, omalla verellään. Sen vuoksi tule ja anna itsesi Vapahtajalle, Hänellä on oikeus siihen!

Anna Hänelle sydämesi ja elämäsi. Anna Hänelle takaisin Hänen omaisuutensa! Hän pyytää sinua. Sinä, joka tulet ja luovutat itsesi Hänelle - älä unohda: sinä et kuulu enää itsellesi, sinä et saa enää

elää oman tahdon mukaan. Jeesus osti sinut Jumalalle. ”Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.” 1. Kor. 6:20.

Minä toivon, että meidän koko elämämme todistaisi ja ilmoittaisi: Me emme elä enää itsellemme, vaan olemme ostettu Jumalan käytettäväksi, Karitsan kalliilla hinnalla!

Maaorja

1. Moos. 47:25

Joosefin johdolla egyptiläiset tulivat faraon orjaksi. He kadottivat itsenäisyytensä ja riippumattomuutensa. He eivät seisonet enää omalla perustuksella ja maalla, vaan olivat faraon vuokralaisia. Koko maa kuului kruunulle ja ihmiset myös. Miten egyptiläiset ottivat tämä muutoksen vastaan?

Olivatko he vihaisia, kun Joosef teki heistä vapaista ihmisistä orjia? Tekivätkö he salaliiton häntä vastaan?

Puolustiko joku puolue kansan oikeutta? Ei, päinvastoin. He olivat kiitollisia hänen toimenpiteistä. He tulivat hänen eteensä ja sanoivat: ”Sinä olet pitänyt meidät hengissä; suo meidän vain saada armo herramme silmien edessä, niin olemme faraon orjia.” 1. Moos. 47:25.

Egyptiläisten kanssa kävi niin kuin jonkun kauppiaan kanssa, joka huomaa, että hänen kauppansa menee alaspäin ja hänen asiakkaansa ovat vähentymässä. Nämä ovat tuskallisia päiviä ja öitä, kun päivästä päivään toivoo parempaa, täydellistä muutosta, parempia olosuhteita ja nekin tulevat haudatuiksi. Uhattu ja aina uhattava konkurssi kummitus astuu hänen silmiensä eteen. Pysykö hän veden pinnalla? Tai kaikki yritykset ovat turhia? Konkurssi tulee. Työläästi tuettu rakennus lopuksi sortuu. Aikaisemmin itsenäinen kauppias ottaa paikan kuin työhön otettuna. Luultavasti ei ole enää yrittäjä, mutta miten voi hän nukkua rauhassa edelleen. Monet tuskalliset huolet ja ajatukset ovat ohi. Hänelle on varmistettu hyvä toimeentulo. Hän haluaa mielellään olla työntekijänä kuin yrittäjänä, jos tämä on yhteydessä niin paljon vaivan ja huolien kanssa. Entä sinä?

Katso taaksepäin, tämä pitää tapahtua myös meidän kanssamme,

että me luovumme ahkerasti tuetusta itsenäisyydestämme ja riippumattomuudestamme ja tulemme Jumalan palvelijaksi. Tämä ei ole nykyajan sana. Monille se ei sovi, jotka kuulevat sen. Kuitenkaan ei ole autuaampi asema, kuin olla Jumalan orjana Jeesuksen Kristuksen kautta. Ihminen pörröttää vaan sitä vastaan, niin kauan kuin ei tunne vielä tätä asemaa. Se, joka on antautunut Jumalallensa orjaksi, hän tietää sen yhteyden Hänen kanssaan, tämä on oikea vapaus. Niin kauan kun ihminen tahtoo välttää riippumattomuutensa Jumalasta, hänellä on köyhä elämä. Ihminen tahtoo suojella omaa minäänsä ja pitää kiinni omasta elämästään. Sen vuoksi ihminen taistelee Jumalaa vastaan äärimäisyyteen asti.

Minkälainen tyhmyys tämä on! Siksi anna itsesi hänelle ja sinä saat rauhan. Kaikilla huolilla on loppu. Olla Jumalan orjana, miten ihanaa se on! Tässä ihmisellä ei ole enää omaa vastuuta. Sitä kantaa Jumala.

Ihmisellä ei ole enää päivittäisessä elämässä tuhansien asioiden ja olosuhteiden kanssa tekemistä. Jos hän ei tiedä mitä tehdä, Hän on ihmeellisenä neuvoantajana. Jos emme näe tietä, Hän on tie. ”Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.” Ps. 23:3.

Jos ihminen tekee sinulle vääryyttä, sinä sanot ja valitat Herrallesi. Hän tulee johtamaan sinun asiasi. Jos tarvitset rohkaisua tai voimia, tai mitä tahansa muuta - sinä rukoilet Hänelle ja hän toimii. Miten hyvä se on, olla orjana niin täynnä rakkautta ja armoa Herraan! Miten rauhaton sydämemme saa rauhan! Miten käy nyt täydellinen rauha sielullemme, kun omat huolestamme ja mietteemme, omat kiireemme ja juoksumme saa loppua, kun annamme herruuden Hänelle!

Oletko hänen omaisuutta? Älä enää odota. Parempi antaa itsesi kokonaan Hänelle. Niin, että et peru enää mitään osaa Hänen vaikutuksestaan!

Orjana! Niin, sitä ei tulisi enää sanoa ollenkaan? Kysyt ilmeisesti kauhistuneena. Ei, älä koskaan enää. Sillä juuri tässä ”ei mitään” on meidän onnemme ja rauhamme. Niin kauan kun ihminen haluaa pitää jostakin kiinni ja tahto väittää, niin kauan,

kun on joku ero meidän ja Jumalan välillä, niin kauan on hankaluuksia vielä. Mutta, jos antaudut täydellisesti Jumalalle, niin kaikki tämä loppuu, ja sinä saat rauhan, rauhan Jumalassa. Toivon, että tulisit oppimaan jotakin egyptiläisiltä nyt. Älä häpeä heitä. He sanoivat Joosefille: ”Sinä olet pitänyt meidät hengissä; suo meidän vain saada armo herramme silmien edessä, niin olemme faraon orjia.” 1. Moos. 47:25.

Eikö meidän tule oikeasti sanoa tämä Jeesukselle? Eikö Hän ansainnut paljon enemmän edestämme? Eikö Hän antanut verensä ja elämänsä edestämme?

Koti-ikävä

1. Moos. 47:29-31

Seitsemäntoista vuotta Jaakob asui koko perheensä kanssa Egyptissä. Maan parhain osa annettiin heille. Kaikki omaisensa olivat hänen ympärillään. Hän iloitsi korkeasti hänen rakkaan poikansa Joosefin asemasta. Kuitenkin hän ei ollut kotoinen Egyptissä. Hänellä oli kaikki, mitä oli tarvinnut, vain jotakin puuttui. - Tämä oli koti. Kanaanin laaksot ja kukkulat ne puuttuivat häneltä. Vaikka kuinka hyvää olisi Gosenissa, kuitenkin se ei ollut Kanaan. Vaikka kuinka hyvää hänellä oli Egyptissä, kuitenkin tämä ei ollut kotimaa. Mitä pitempään aika meni, sitä suurempi vanhan kotimaan ikävä hänen sydämässä oli. Kuinka kauan siitä oli kun hän oli nähnyt Libanonin kukkuloita, joita hän aina katsoi hänen matkoillaan kotimaassa! Miten kauan siitä oli kun hän oli Mamren’issa, missä hänen isänsä ja isoisänsä lepäsivät! Niin koti-ikävä Kanaaniin alkoi hänen sydämässä. Hän tunsu varmasti että elävänä ei voisi enää nähdä kotimaataan. Hänen voimansa oli loppumassa. Hänen vanhuudenheikkous lisääntyi. Mutta vähintään hän halusi pyytää lepopaikkaa Kanaanin maassa. Vähintään hän halusi olla haudattuna kotimaassaan. Hän pyysi kutsumaan Joosefia hänen luoksensa ja puhui hänelle sydämensä toivomuksista. Miten koskettava oli hänen pyyntönsä: ”Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin pane nyt kätesi minun kupeeni alle ja osoita minulle laupeus ja uskollisuus: älä hautaa

minua Egyptiin, sillä minä tahdon levätä isieni luona; vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut heidän hautaansa.” jakeet 29-30.

Joosef lupasi hänelle sen. Kuka voisi kieltää kuolevaiselta hänen viimeistä tahtoa? Mutta Jaakob ei ole vielä tyytyväinen lupauksesta. Hän haluaa olla aivan varma siitä, että hänen luonsa tulee kerran haudatuksi perintöhautaan. Joosefin pitää vannoa se hänelle. Nyt Jaakob on tyytyväinen. Nyt hän tietää, että kerran hänen koti-ikävänsä tulee tyydytetyksi ja täytetyksi. Tiedätkö sinä myös jotakin tästä koti-ikävästä, ikuisesta kodista? Käykö myös sielusi lävitse jotakin elämän kaipauksista: ”Jerusalem, sinä korkeasti rakennettu kaupunki, jos Jumala tahtoo, minä tulen olemaan sinussa.

Jung-Stilling sanoi kerran: ”Autuaita ovat, joilla on koti-ikävä, koska he tulevat kotiin.”

Miten kurjia ovat ne ihmiset, jotka ajattelevat, että kun kuolema tulee sen mukaan kaikki on loppunut, jotka eivät tiedä Jerusalemissa ylhäällä, jonka Jumala on rakentanut! Miten surullinen olisin! Ja miten surullinen olisin niiden puolesta, jotka ovat vakuuttuneet, että on elämää kuoleman jälkeen, mutta jotka eivät ole varmoja, että heidän nimensä on kirjoitettu taivaassa kuin Jumalan kotimaan toveruuden kansalaiseksi! Joilla ei ole elävää toivoa!

Se menee sinne autuaaseen koti-maahan, missä Jeesus Kristus odottaa meitä, joka meni sinne, valmistamaan meille sijaan.

Mutta miten autuaita ovat kaikki, jotka tietävät sen, että heidän elämänsä on vain vaellus, että kotimaa odottaa heitä, ikuinen rauha Jeesuksen luona valossa! Silloin saattaa olla, että elämän voimat on lopussa, niin kuin syksyllä kuihtuneet lehdet, jotka putoavat puista - ne eivät sure, kyllä ne huomaa tämän hitaan tuhon varmana rauhan merkinä.

Ne tietävät: Herra aloittaa irrottamaan olemuksen juuremme maasta, istuttaakseen meidät kerran paratiisin puutarhaan. Ja siitä

ne eivät ole huolissaan, ei, sitä he ovat kiitollisia. Jaakobin kaipaus ja koti-ikävä oli maalliseen Kanaaniin, missä hän oli tottunut olemaan, kaipaus siinä, missä hänen vanhempansa ja isovanhempansa oli haudattu. Meidän koti-ikävä menee ylöspäin.

Se menee sinne autuaaseen kotimaahan, missä Jeesus Kristus odottaa meitä, joka meni sinne, valmistaman meille sijaan.

Tunnetko tämän valtakunnan kotimaaksesi?

En halua kysyä jokaiselta, onko hänellä tähän kotimaahan kaipautusta. Sinä olet ilmeisesti vielä nuori. Voimasi on vielä pirteä. Monia työvuosia ja menestystä on vielä edessäsi. Sinulla ei ole vielä koti-ikävä, ja sinulla ei voi sitä vielä olla. Sinun tehtäväsi on toimia ja saada aikaiseksi, niin kauan kun on vielä päiviä, ennen kuin tulee yö, silloin kukaan ei pysty tekemään mitään. Silloin haluan kysyä sinulta, tunnetko sinä taivaallisen valtakunnan kotimaaksesi, ja oletko varma, että nimesi on kirjoitettu taivaassa. Mutta niiden keskuudessa, jotka kuulevat tämän, ovat myös vanhoja miehiä ja naisia. Iän lumi makaa heidän päällä. Teiltä haluan kysyä: Tunnetteko tämä kotimaan ikävää taivaalliseen kotiin? Tai olette kiinnitettyinä vielä tähän maailmaan?

Millainen tulee olemaan elämänilta tämän taivaallisen kotimaan kaipauksen kautta!

Kun nähdään, miten tämä maallinen maja aina enemmän tulee hauraammaksi, ja väkisin yritetään pitää se yhtenäisenä - ja kuitenkin ei voida puolustautua siitä turmeluksesta - miten ikävää tämä on!

Mutta kun valo on hävinnyt kodista, kun ikuisuuden säteet valaisevat elämää, silloin on varmaa: Illalla tulee valoa.

Haluaisin kaikille, jotka lukevat tämän, toivottaa jotakin. Toivon yhden asia, että saisivat varmuuden pelastuksesta: ”Kotimaani on siellä korkeudessa, ettei kenellekään jäisi kasvamaan ja juurtumaan jotakin maan päältä, ihan kuin haluaisi jäädä tänne ikuisesti.”

Toisille toivon, että tämä kotimaan kaipaus ikuisuuteen täyttäisi sydämen aina enemmän, että miten pidemmälle mennään, sitä

suuremmalla vetovoimalla taivaallinen koti voisi vaikuttaa.
Sillä sen kautta ikämme muuttuu ja elämältä tulee kultaiseksi.
Aamen.

Kurt Barath

Jumalan mielen mukainen murhe ... ja maailman murhe

”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.” 2. Kor. 7:10.

Tässä mainitaan kahdesta erilaisesta murheesta. Ne ovat päinvastaisia ja niiden seuraukset ovat aivan erilaiset. Ensimmäisen murheen tulos on elämä ja toisen kuolema.

Mitä Jumalan mielen mukainen murhe tarkoittaa ja vaikuttaa?

Raamatusta löydämme esimerkkiä tällaisesta murheesta. ”Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden. Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet.” Ps. 51:3-10.

Tämä murhe kääntää syntisen katseen Jumalan puoleen. Se on murhe, joka puhdistaa sielun ja herättää ihmiset rukoilemaan. Vain Jumalan mielen mukainen murhe synnyttää aidon katumuksen ja parannuksen. Tällainen murhe syntyy Pyhän Hengen johdosta ja

vetää syntistä Jumalan puoleen. Ilman Jumalan mielen mukaista murhetta emme voi kokea uudistusta elämässämme.

”Parannukseen kuuluu synnin katuminen ja sen hylkääminen. Emme luovu synnistä, ellemme näe sen synnillisyyttä; ennen kuin hylkäämme sen sydämessämme, ei tapahdu todellista muutosta elämässä.” T. K. L. 23.

Siis tämä murhe herättää mielemme miettimään ja käsittämään, että olemme väärässä. Sen kautta Jumalan ääni puhuu meille ja kutsuu meitä uuteen elämään. Meille syntyy yhteys Jumalaan ja viha syntiä vastaan.

Jumalan mielen mukainen murhe tuo terveyttä sielullemme ja parantaa hengelliset silmämme voidakseen nähdä ja käsittää, että kaikki mitä tapahtuu elämässämme on vain Taivaallisen Isän armoa ja rakkautta meitä kohtaan. Me käsitämme, että tämä murheen vaikutus on tärkein asia hengelliselle elämällemme, koska ilman sitä emme voi valmistautua ikuisuutta varten.

Mitä maailman murhe tarkoittaa ja miten se vaikuttaa?

”Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.” 2. Tim. 4:10.

Maailman murheen johdosta ihminen katsoo taaksepäin synnilliseen elämään. Jokainen, joka katsoo taaksepäin, se aiheuttaa hänelle kuoleman. Lootin vaimon katsoi taaksepäin ja kuoli, erämaan vaelluksessa heprealaiset katsoivat taakse Egyptiä kohti ja kuolivat, Ananias ja Safiira katsoivat taaksepäin ja kuolivat.

Siis jos maailman murhe vaikuttaa meissä, silloin meillä ei ole halu palvella Jumalaa ja mieluummin haluamme elää lihanmielen mukaan. Maailman murhe on myrky hengelliselle elämälle. Sen kautta sielun vihollinen on toimimassa ja johdattamassa ihmisiä kadotukseen.

Maailman murhe syntyy paholaisen hengen vaikutuksesta. Jos hän näkee, että on pientäkin kiinnostusta maailman asioista ja synnillisistä nautinnoista, hän on vaikuttamassa ja vähitellen

yrittää vallata koko ihmisen. Silloin ihminen tulee sokeaksi ja ei voi enää nähdä vaaraa jota hän lähestyy. Ihminen ei huomaa edes, että hän on tullut saatanan vangiksi. Mieli on nukkuvassa tilassa jatkuvasti, ja sielu on kuolemaisillaan. Muutosta ei voi tapahtua niin kauan, kuin ihminen ei ymmärrä, että hän on aivan kadotuksessa ja tarvitsee Jumalan apua, niin kuin tuhlaaja poika ymmärsi. ”Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään! Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.'” Luuk. 15:17, 18.

Voi miten ihanaa, jos tällainen muutos tapahtuu elämässä! Ei voi toivoa parempaa. Ei ole suurempaa päivää elämässä kuin se päivä jona on tehty koko sydäimestä päätös: ”En halua enää elää synnissä ja tahdon mennä kotiin Isän luokse.” Mikä merkillinen päivä tämä on taivaassakin, emme osaa kuvitella! Kaikki enkelit ottavat harppunsa ja suurella ilolla ja innolla soittavat ja laulavat Jumalan kunniaksi, koska vielä yksi sielu pimeydestä on kääntynyt vanhurskauden auringon puolelle - Jeesuksen puolelle. Kiitos Jumalalle tästä suuresta armosta, joka on osoitettu meille ihmisille!

Maailman murhe muuttuu kuolemaksi

Maailman murhe on kuin huume sielulle ja ihminen ei pysty ajattelemaan hengellisiä asioita. Ihminen, jonka maailman murhe on valloittanut ajattelee ainoastaan itseänsä ja elää lihan mielen mukaan. ”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.” Gal. 5:19-21.

Maailman murhe tulee saatanasta. Hän on valehtelija ja pettää ihmisiä, viettelee nautinnoilla ja niin sanotulla ”hyvällä voinnilla”,

mutta kaiken tämän takana on kärsimystä sairautta ja kuolema, ilman toivoa ylösnousemukseen, ikuista elämää varten. Miten ikävää on, kun ihmiset eivät käsitä, että maailman ikävä lopuksi tuo ikuisen kuoleman. Maailman ikävä tarkoittaa elää synnissä ja nauttia siitä, niin kuin sika nauttii makaamisesta liejussa.

Hyvin usein kun vihollinen on varma, että hänen uhrinsa ei pääse enää hänen verkostaan irti, hän on riemuissaan katsomaan miten ihminen kärsii synnistä, eikä pysty voittamaan omia paheitaan, vaikka näkee, että niiden johdosta pian hän menee hautaan.

Paholaisen kiusaukset alussa voivat olla hyvinkin viattomat, ja nukkuva Jumalan lapsi, ei voi edes huomatakkaan, että se mitä tulee esille on viholliselta, koska hän tulee ihan kuin Jumalan ”enkelinä”.

Hän esittää ne ”viattomat” asiat parhaimmassa valossa ja hyvin vetävällä tavalla, että siitä tulee hyöty, jos elää hiukan tämän maailman mielen mukaan. Näin Jumalan lapsessa, joka ei valvo, eikä paljon rukoile vähitellen syntyy sydämessä murhe maailmaan.

Tulee ajatuksia, että ei tarvitse olla niin tarkka ja uskollinen Jumalalle joka asiassa, kuten sapatin pitämisen suhteen, jumalanpalveluksessa käymisen suhteen, kymmenysten maksamisen suhteen, terveystuudituksen suhteen, muodin suhteen jne.

Niin rakkaus Jumalaa kohtaan vähitellen häviää sydäimestä ja sen tilalle tulee murhe maailmaan, joka kasvaa siihen asti, kun vihollinen vie nukkuvan sielun kokonaan pois oikealta tieltä. Poistakaamme maailman murhe sydämeistämme, koska se synnyttää kuoleman ja ikuisen kadotuksen.

Murehtiminen voi alkaa hyvin viattomasti, jokapäiväisistä huolista, sen vuoksi taivaallinen Opettaja sanoo: ”...älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?” Matt. 6:25.

Aikamme on viimeinen ja paholainen tietää, että hänellä on

hyvin vähän aikaa jäljellä toimia, sen vuoksi hän on moninkertaistanut voimansa eksyttämään, ”jos mahdollista valitutkin” Matt. 24:24. Siis aikamme on hyvin vakava, sen vuoksi valvokaamme ja rukoilkaamme, ettemme joutuisi kadotukseen. Herra meitä auttakoon tässä.

Jumalan mielen mukainen murhe muuttuu iloksi.

Tämä murhe, joka tulee Jumalalta, se ei ole tappava, vaan puhdistava ja uuden elämän antava. Se muuttuu iloksi.

Miten usein syntinen ihminen itkee kun on tehnyt väärin Jumalan edessä, mutta tämä murhe synnyttää halun tehdä parannus ja Jumalan avulla aloittaa uuden elämän. Juuri tällainen päätös antaa meille suuren ilon.

Apostoli Johannes käyttää mielenkiintoista kuvausta murheesta ja ilosta: ”Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.” Joh. 16:21. Hengellisessä elämässä on sama. Meidän pitää käydä läpi paljon koetuksia ja vaikeuksia, jotka aiheuttavat meille murheen, mutta sen jälkeen, kun koemme, että uusi ihminen on syntynyt meissä, eli uudesti syntyminen ylhäältä Pyhästä Hengestä on tapahtunut, se antaa meille suuren ilon. Rakas lukija, haluatko kokea tällaisen kokemuksen, joka antaa niin suuren ilon? Herra sinua auttakoon siihen!

Ennen kuin pääsemme taivaalliseen rauhaan ja Herramme iloon (Matt. 25:25), meidän pitää käydä läpi viimeiset koetukset ja Jaakobin ahdistuksen aika.

Vapahtajamme on sanonut: ”...Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.” Joh. 16:33. Tämä ahdistus, joka saattaisi aiheuttaa meille murheen on taas aivan toisenlainen, ja sen vuoksi Vapahtaja sanoo ”...olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.”

”Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.” Jer. 30:7. Viimeiset koetukset ovat kaikkein suurimmat, mutta Jumalan

vilpittömille lapsille on luvattu apua ja pelastusta. He joutuvat vihattavaksi ja heitä uhataan kuolemalla, he joutuvat jättämään kotinsa ja lähteä pakoon, sillä maan päällä heille ei ole enää paikkaa. He joutuvat paljon kärsimään, mutta pian heidän murheensa muuttuu ikuiseksi iloksi, kun näkevät tulevan Vapahtajansa suurella voimalla ja kirkkaudella.

”Katsoessaan halki aikojen Jumala näki sen ahdingon tilan, mihin hänen lapsensa joutuvat, kun maan vallat järjestäytyvät taisteluun heitä vastaan. Vangitun maanpakolaisen tavoin he pelkäävät nääntyvänsä nälkään tai kuolevansa väkivallan uhreina. Mutta Israelin Pyhä, joka jakoi Punaisen meren vedet kansansa edessä, on ilmaiseva suuren voimansa ja vapauttava vangitut lapsensa. »Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee.» Mal. 3:17. Jos Kristuksen uskollisten todistajain veri vuodatettaisiin tuona aikana, se ei tulisi, kuten marttyyrien veri, Jumalalle hedelmää tuottavaksi kylvöksi. Heidän uskollisuutensa antama todistus ei saisi toisia vakuuttuneiksi totuudesta; sillä ihmiset ovat paaduttaneet sydämensä ja itsepintaisesti työntäneet takaisin armon aallot, niin että ne eivät enää palaa. Jos vanhurskaat nyt jätettäisiin vihollistensa saaliiksi, voitaisi siinä pimeyden ruhtinas. Psalmirunoilija sanoo: »Hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa.» Ps. 27: 5. Kristus on sanonut: »Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa.» Jes. 26: 20, 21. Ihana on oleva niiden vapautus, jotka ovat kärsivällisesti odottaneet Vapahtajansa tuloa ja joiden nimet ovat kirjoitetut elämän kirjaan.” S. t. 613.

Herra meitä auttakoon, että voisimme kestää kaikki koetukset ja pysyä uskollisina, että voisimme kokea sen suuren ilon jonka Herra on valmistanut meille taivaassa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

JUMALAN IHMEITÄ

Voimme vain ihmetellä miten Jumalan Henki voi vaikuttaa ihmismieliin. Torstaina 23/6-10 veli Vladimir Marinov soitti minulle ja kysyi että olenko tulossa Toijalaan, johon vastasin, että olen juuri lähdössä käymään siellä. Olin jo aikaisemmin luvannut alkukevästä, sopinut ja luvannut Eija –sisarelle, että haluaisin käydä tutustumassa seurakuntaan.

Olen kuulunut oikeastaan koko lapsuuteni aina 24 vuotta uskonpuhdistuksen seurakuntaan, mutta eksynyt yhdessä elämäni vaiheessa väärälle tielle. Kuitenkin Taivaan Isä on puhutellut ja kutsunut minua palaamaan oikealle tielle jo useamman vuoden ajan. Monien tapahtumien ja harkinnan sekä tuskien jälkeen kun havaitsin, että maailmalla ei ole enää mitään tarjolla, niin päätin että nyt on valittava kumpaa tietä jatkan elämääni. Tuli ratkaisun teko, joko jatkan entistä elämää tai sitten jätän sen ja annan Jumalan käteen elämäni, tartun Jeesuksen käteen ja annan hänen johdatettavakseen koko lopun elämäni. Näin minä sitten havaitsin, että tämä oli parasta mitä ihminen voi tehdä. On parempi tehdä parannus, pyytää syntinsä anteeksi sekä seurata Jeesusta, parempi myöhään kuin ei koskaan. Nyt oli vielä armon aikaa ja toivoni onkin, että Jumala voi vielä tehdä minustakin suur-syntisestä taivaskelpoisen palvelijan.

Ensimmäinen yhteydenottoni seurakuntaan oli tapahtunut jo tammi-helmikuussa, mutta en tiennyt enkä saanut selville missä seurakunnan toimisto on, en tiennyt puhelinnumeroa tai mitään. Sain kuitenkin erään suuren seurakunnan jäsenen kautta vihdoin maaliskuun alussa Toijalan seurakunnan osoitteen ja niin alkoi asiat kehittymään oikeaan suuntaan. Tämä ensi soittoni oli ollut hienoinen yllätys seurakuntalaisille kokonaisuudessaan, Eija -sisarelle ehkä eniten.

Tässä kaikessa on ollut Jumalan sormi mukana, seurakunta kaipasi kipeästi uusia jäseniä sekä työtaakkaa keventämään monella tavalla. Taivaan Isällä on ollut suunnitelmia varalleni,

joten hän on ohjannut minua tämän johdosta oikealle tielle, hänellä on käyttöä vielä minullekin. Olen hyvin liikuttunut sekä kiitollinen hänen johdatuksestaan, että hän on kutsunut minut palvelukseensa, kantamaan korteni kekoon kuin muurahainen. Veli Vladimir tarvitsee apua toimisto-työssään, Merja-sisar samoin koska hänelläkin on kädet täynnä työtä koti-tilan hoidossa sekä seurakunnan asioiden hoidossa.

Jumala on suuressa viisauudessaan järjestänyt asiat näin menemään, että voin minkä pystyn vielä auttamaan veli Marinovia. Olen tehnyt samaa työtä kuin hän nyt, Ruotsissa -60 luvulla vuoden ajan Salassa (pieni kaupunki). ”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.” Ilm.3:20.

Olen myös halukas auttamaan minkä voin käännöstyössä sekä puhtaaksi kirjoituksessa.

Sapattia vietimme 26.6 n.14 henkilöä oli läsnä, ja joka oli oikein siunausrikas päivä, koska kaksi henkilöä halusi kasteen kautta tehdä liiton Jumalan kanssa liittyen Toijalan seurakuntaan. Viron Narvasta syntyisin oleva nuori mieshenkilö allekirjoittaneen lisäksi otettiin seurakunnan yhteyteen. Oikein miellyttävä ja sympaattinen mies, vakavasti asiat huomioon ottava sekä päättänyt seurata Jeesusta. Toivotimme hänet tervetulleeksi joukkoomme. Pidimme tauon ja ruokailun jälkeen oli vielä rukouskokous sekä uusien jäsenten kuulustelu.

Sunnuntaina oli sitten se suuri hetki mennä kasteelle ja Herramme Pyhä ehtoollinen ja jalkojen pesu. Saimme hengen ravintoa runsain mitoin ja Jumalan siunausta pyysimme rukouksissamme niin uusille kuin vanhemmillekin jäsenille. ”Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni. Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi. Sinä olet hyvä, ja hyvin sinä teet; opeta minulle käskysi. Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä otan sinun asetuksistasi vaarin kaikesta sydämeistäni.” Ps.119:66-69. ”Ja ”heittäkää kaikki murheenne

hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen." Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää. Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1. Piet:5:7-11.

Muistimme myös esirukouspyynnöistä monien kiinnostuneiden puolesta rukoilla Jumalan johdatusta kaikille, niin itselleni kuin tälle uudelle veljelle joka tuli Virosta. Toivon Jumalan Siunausta ja sydämelliset kiitokseni kaikille seurakuntalaisille, kun he ottivat avosylin vastaan minut, syntisen sielun ja ennen kaikkea Jumalalle kiitos, että hän on minua armossaan suojellut niin monesta vaarasta vielä hengissä pitäen. Toivon myös, että hän johdattaisi minua totuudessa ja nuhteessa uskon tiellä loppuun saakka, kiitos hänelle rakkaudestaan!

Olavi -(Ihala) veli uskossa Herraan

Seuraava lähetysmatka oli Intiaan

Jatkuu edellisestä numerosta.

Ihmiset lisääntyivät, ennen kuin maatalous vastaavasti oli kehittynyt. Maanhallituksella on vapaaehtoinen perheensuunnitelma Slogan kanssa "Kaksi tahi kolme lasta - ja pysäyttää." Perhesuunnitelmasta riippumatta joka vuosi tehdään noin 5 miljoonaa aborttia, jotka vuodelta 1971 olisi voitu ottaa lainmukaiseksi, mutta väestön enemmistön etnisten syiden vuoksi oli hyljätty.

Intiassa tilaston mukaan on 1961 567 000 kylää, joissa on 82% väestöstä ja 2 700 kaupunkia, joissa on 18% väestöstä.

Maalaisväestö elää suljetuissa, eniten huonosti järjestetyissä kylissä, joissa niiden kanssajäsenet muodostavat ainutlaatuisen oman asuinkuntansa. Reunoissa tai kylien ulkopuolella asuvat koskemattomat.

Suurissa kaupungeissa rautatieasemat ovat hotellina, väliaikaisena suojana intialaisille. Kadut eivät ole niin kuin Euroopassa kulkemisen paikka, vaan paikka, missä peseydytään, syödään, työskennellään, nukutaan, rukoillaan tai kuollaan.

Intialaiselle kyläväestölle on vielä naimisiinmenon säännöt sitovia. Perheenisällä on velvollisuus ohjata tytärtensä naimisiinmeno. Sulhanen pitää olla samasta etnisestä ryhmästä, mutta missään tapauksessa ei samasta sukulaisryhmästä.

Kaupungeissa on mahdollista avioparien vapaavalinta. Mutta etniset ryhmät eivät missään tapauksessa ole kadottaneet merkitystensä.

Intian tiettyä jokea katsotaan pyhäksi joeksi, niin kuin Ganges, Brahamapura ja Indus. Pyhien jokien vesi voi vaikuttaa pitkälle paikallinen ja ajallinen sen puhdistavan voiman rajoitettu nousu, silloin tuhannet vaeltajat rituaalin yhteydessä ottavat osaa uskonnollisessa juhlassa.

Enemmän kuin kaikki muut eläimet, lehmä katsotaan kuin pyhäksi. ”Se joka tappaa lehmän, pitää kärsiä niin monta vuotta helvetissä, kuin sillä oli karvoja nahassa.” Kaupunkien kaduilla ne kävelevät vapaasti, aiheuttaen jäteongelman, syö puistojen vähäisen nurmikon, ja jos tykkää mennä makaamaan tiellä, niin useimmat autokuljettajat odottavat kärsivällisesti.

”Lehmä on armon runo, koska se on miljoonien intialaisten ihmisten äiti”, sanoi Gandhi. ”Teoissa se on köyhien ainut rikkaus, jonka ulosteet käytetään polttoaineeksi. Yhtälailta maidon tuottajana, kuin vetovoimana peltotyössä se on korvamaton.”

Tähän ”Sandhus’in” - pyhään tai vanhurskaaseen maahan - jossa ovat jättäneet taaksensa maallisen maailman, saavuttaakseen korkean päämääränsä, yhdistymisen absoluuttisen kanssa, ja ”fakiirin” kanssa, pyhään lajiin, joka usein kiduttaa kehonsa erikoisella tavalla. Tulin tänne saarnaamaan evankeliumia, synnin

anteeksiannon ja vapauden synnistä Jumalan Pojan kautta.

Ristin evankeliumi ei vaadi kidutusta itse kuritusta, ei fyysistä erottautumista maailmasta. Jumalan Poika oli ruoskittu, Hänen kasvoihin syljettiin ja sitten ristiinnaulittiin; Hän antoi elämänsä, maksaen meidän velkamme; vapauttaakseen meidät synnin orjuudesta, ja lahjoittaakseen meille ikuisen elämän. Hän söi ja joi, nukkui ihmisten keskuudessa ja oli heille täydellinen esimerkki, kuinka pitää elää tällä langenneella planeetalla. Hän rukoili isää: ”En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.” Joh. 17:15.

Jokainen sielu, riippumatta kuinka syvälle on langennut synnissä, Jumalan silmissä on hyvin arvokas. Todistus siitä on, että **”niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.** Joh. 3:16.

Kristuksen opetuksessa ei ole muodonmuutosta, ei ole elämä ollut aikaisemmin kalana tai lehmänä, vaan vain ihminen, koska Jumala sanoi paratiisissa: ”Ja Jumala sanoi: **”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme;... Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.”** 1. Moos. 1: 26, 27.

Kaikkien ihmisten maan päällä pitää olla yksi suuri perhe, ilman sosiaalisia, kulttuurisia tai kansalaisrajoja, koska Kristuksessa ei ole ”juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.” Gal. 3:28. Siis ei ole etnisiä ryhmiä, ei koskemattomia; Jumalan armo ja rakkaus ei ainoastaan kosketa, vaan vetää ihmisen sydämen Hänen puoleensa.

Laskeuduimme Madrasiin ja täällä työmme piti alkaa. Madras muistuttaa minua Alexander Suuren voittoretkistä, joka kokosi armeijansa yhden puun alle. Oli mielenkiintoista muistuttaa voitonsankarista, mutta vielä enemmän herätti uteliaisuuteni tämä puu. Oli mielenkiintoista nähdä, miten tämä puu sen haaran kautta muodostaa jälleen puurungon ja haara ja voi peittää niin suuren alueen.

Suuri ja runsaslehtinen puu tarjoaa ihmisille ja eläimille tässä kuumassa vyöhykkeessä suojan ja varjon. Puu vaikutti minuun hyvin positiivisesti. Kadut eivät olleet vaikuttavia, joissa 3-4 vuoden ikäiset lapset juoksivat: täällä tuli yksi ja kantoi kaksi vuotiasta lasta ja huusi tuskallisella äänellä: ”Leipää, leipää, leipää.” Kun annoin hänelle muutama saksan markan, hän hävisi. Pian oli noin 50 lasta minun ympärilläni, jotka pyysivät leipää. En voinut tyydyttää kaikkia. Yritin lähteä paikasta pois, mutta seuraavan kadun risteyksessä lapsia oli jälleen niin paljon, että poliisin piti tulla avuksi minulle. Vartija oli hyvin ystävällinen minulle, mutta myös hyvin selkeä, koska hän oli huolissaan elämästäni. Illalla ja yöllä piti jäädä kotiin. Illalla uskonveljet olivat kanssamme, näimme köyhiä likaisissa räteissä vilkkailla kaduilla, tai paremmin sanottuna katujen reunoille levittäytyneinä, ja nukkuivat siellä siihen asti, kun nouseva aurinko ja moottorien meteli herätti heidät.

Eräänä kauniina aamuna halusimme käydä katsomassa yhtä pyhäkköä. Se oli rakennettu kalliista materiaalista, mutta oli minulle hyvin vieras, että niin kutsutut ”pyhät lehmät” makasivat sisällä. Pyhäkön vieressä oli suuri vesisäiliö, josta lehmät, miehet ja lapset sammuttivat suurimman janonsa, ja naiset pesivät salaattinsa siellä. On ihme, että nämä ihmiset eivät sairastu heti.

Kun tarkkailin sisäänpääsyä, minulle tuli kysymys, miten on mahdollista, että tässä kuumuudessa yli 30 astetta, tämä vesisäiliö ei voisi olla tarttuvien ja elämää uhkaavien sairauksien paikka. Jatkuu...

Siegmund Gutknecht

Hyvää kesälomaa

Jaana-siskolta sain tehtäväksi kirjoittaa hänen muistiinpanoistaan lähetystyökokemuksia tältä kesältä. Useana aamuna Jaana-sisko aamuhartauden ja aamupalan jälkeen lähti linja-autolla lähiympäristöön lähetyslehtiä myymään. Reippaasti ja

iloisesti reppu täynnä lehtiä hän asteli myyden lehtiä kaduilla, liikkeissä, kerros-, rivi-, ja omakotitaloissa. Useasti hänelle toivotettiin Jumalan Siunausta työsssä. Joka kerta kun hän tuli kotiin, hän sai hyvän ja iloisen mielen Jumalan työssä. Lähetyslehdet olivat menneet ja reppu oli tyhjä. Välillä tuli pidempi ja välillä lyhyempi lähetystyöpäivä. Joskus oli vaikeampaa ja joskus oli helpompaa tehdä lähetystyötä. Ihmisillä oli hienoja koteja, hienoja naisia ja miehiä. Yhteen terveyskauppaan hän myi kaksi lehteä ja hierojallekin myi lehden. Eräs nainen oli lähdössä Pietariin ja silti halusi ostaa lähetyslehden. Kerran heti myyntitöiden aluksi eräs mies kutsui Jaana-siskon sisään ja antoi mustikkakeittoa. Sen jälkeen hän osti lehden. Vielä hän kysyi: ”Onko sinulla jotakin juotavaa” ja antoi mehua ja vettä. Välillä kysyttiin minkä seurakunnan lehti se on ja se ostettiin, kun se menee hyvään tarkoitukseen. Aina pidettiin hyvää huolta.

”Eräs rouva oli lähdössä jonnekin, varmaan töihin ja kysyi mitä lehti maksaa. Sanoin viisi euroa ja sain heti yhden lehden kaupaksi, kun aloitin työni. Sitten jatkoin matkaa ja sain lehtiä myydyksi. Kun minulla oli viimeinen lehti kädessä, yksi mies sanoi, että ”en osta lehteä”. Kun minun piti tulla takaisin, niin mies tuli katumapäälle ja sanoi: ”Kyllä minä sen 5 euroa annan” ja lupasi lukea sen lehden. Olin niin iloinen kun sain kaikki lehdet myytyä. Koko reppu oli hetkessä tyhjä.

Tapasin ystävällisen naishenkilön, joka kysyi: ”Mitä lehti maksaa?” Sanoin: ”5 euroa. ”Kyllä näin hyvä lehti täytyy ostaa.” Hän antoi minulle hyvällä mielellä vettä, kun ulkona oli niin kuuma ja toivotti Jumalan Siunausta. Minulla oli siunaus päälläni koko päivän, vaikka se oli vähäsen kovaa paikkaa, mutta silti minä sain reppuni tyhjäksi.

Menin yhteen kerrostaloon, soitin ovikelloa. Hän sanoi että en osta lehteä. Pisti oven kiinni. Hän tuli katumapäälle, aukas’ oven ja pyysi anteeksi kun hän käyttäytyi minua kohtaan tylästi ja kysyi mitä lehti maksaa. Sanoin 5 euroa. ”Kyllä minä haen sen rahan”. Yhdessä kampaamossa oli joku omistaja joka päättää näistä lehden

ostoista. Hän sanoi: ”Kyllä näin hyvä lehti täytyy ostaa”. Hän halusi lentolehtisiäkin. Heillä kaikista lehdistä pidetään kirjanpitoa ja kirjoitin kuitenkin heille siitä. He toivottivat minulle Jumalan Siunausta.

Menin yhden valkoisen talon kohdalle. Yksi mies tuli avaamaan oven. Hän kieltäytyi ostamasta lehteä. Minä pyysin pullooni vettä. Hän toi sitä, mutta hän sanoi että: ”Minä otan sen lehden” ja toi minulle sen 5 euroa.

Eräässä vesiputkiliikkeessä liikemies huusi erästä naista tekemään kauppoja minun kanssa ja minulta kysyttiin minkä hyväksi sinä myyt sitä lehteä, sanoin: ”Lähetystyön hyväksi”. ”Kyllä noin hyvä lehti täytyy ostaa” ja hän toivotti minulle Jumalan Siunausta. Menin eteenpäin yhteen mattoliikkeeseen. Mies sanoi minulle: ”Tuolla on meidän sihteeri, joka hoitaa raha-asiat. Herra sanoi naiselle: ”Anna se viisi euroa tälle lehtimyyjälle.” Menin taas eteenpäin yhteen rivitaloon ja siellä ostettiin lehti ihan heti. Se oli joku hieno herra, sanoi. ”Kyllä näin hyvä lehti täytyy ostaa.” Menin taas eteenpäin. Yksi mies sanoi: ”Kun olet näin kuumalla liikkeellä, kyllä minä ostan sen lehden.”

Olin niin onnellinen, kun sain taas repun tyhjäksi. Soitin heti Merja-siskolle. Hän oli hyvin iloinen kun teen tätä lähetystyötä. Kyllä Jumala siunasi minua. Taivaskin siitä iloitsee, kun saa tehdä Jumalan työtä. Olen kaikkiaan myynyt 99 lehteä. Terveisin: Jaana

Merja-sisar

Mua puhdisti rakkahin Jeesus

Kaksi vuotta sitten eräänä toukokuuisena aamuna heräsin normaalisti aamutoimiini. Pian vuoteesta noustuani tunsin, ettei kaikki elämässäni ole aivan kohdallaan. Vointini ei tuntunut normaalilta. Menin uudestaan vuoteeseen, mutta maailma alkoi pyöriä ympäri, eikä vaakatasossa voinut olla ollenkaan. Yhtäkkiä tuli valtava pahoinvointikohtaus. Tuntui, että kaikki sisäelimet,

mitä omistan, tulevat suun, korvien ja silmien kautta ulos. Mietin mitä pitäisi tehdä. Työpäiväni oli vasta alussa ja tuntui, ettei voisi lähteä töihin lainkaan. Päätin soittaa terveyskeskukseen. Sain pian ajan lääkärille. Lääkäri tutki, otti kokeita ja ihmetteli mistä tämä kaikki voi johtua. ”Voitko jäädä yöksi tänne?” kysyi lääkäri vastaanotolla. ”Enhän minä kotonakaan voi mitään tehdä”, vastasin. Niinpä yö meni terveyskeskuksessa ja seuraavana päivänä lääkäri tarkasti edellisenä päivänä otettuja kokeita ja ihmetteli, kun kaikki näyttää olevan kohdallaan. Hän ei osannut mitään tehdä ja lähetti minut kotiin. Kiittelin lääkärinä hoitamisesta ja lähdin kotiin. Jälleen elämä jatkui normaalisti.

Kului lähes kaksi vuotta, kun eräänä huhtikuuisena aamuna heräsin jälleen maapallon valtavaan pyörimiseen. Pääni oli hyvin omituinen, enkä voinut olla ollenkaan vaakatasossa. Eihän sitä voinut muuta kuin lähteä vain eteenpäin. Työtä tehdessä oli vaikea pysyä pystyssä ja joutui useasti ottamaan tukea. Horjuin ja hujuin, eikä tasapaino meinannut millään löytyä. Kerran venähti molemmat peukalot kun ne jäivät erään putken väliin, ottaessani tukea ja horjahtaessani eteenpäin. Puoleenpäivään mennessä pääni oli tasaantunut ja enkä hakeutunut lääkärin hoidettavaksi. Jälleen elämä jatkui normaalisti, vaikka peukalot tulivatkin hyvin kipeiksi.

Tuli kesäkuu ja jälleen eräänä aamuna huimasi. Meni päivä, tuli toinen ja kolmaskin ja samanlainen olotila vain jatkui. Maapallo pyöri valtavaa vauhtia ympäri, ettei tahtonut itse pysyä mukana. Tuli ajatuksiakin, että voisi vaikka tätä vauhtia joutua toiselle planeetalle heitettäväksi. Soitin terveyskeskukseen ja kerroin tilanteesta. ”Tule niin nopeasti kuin voit tänne lääkärin vastaanotolle”, minulle sanottiin puhelinvastaanotossa. Järjestin työtehtäväni ja lähdin tapaamaan lääkärinä. Kerroin lääkärille tilanteen ja edelliset tilanteet. Hän kuunteli, mietti ja lopuksi totesi, että sinulla on ”hiekkaa” korvissasi, joka vaikuttaa tasapainoelimiin. Hän piirtäen kertoi siitä ja antoi hoito-ohjeet. ”Tämä näyttää hyvin vaaralliselta, mutta todellisuudessa se ei ole sitä”, lääkäri selvitti ja kehotti hoito-ohjeita noudattamaan. Yli

kaksi vuotta sitten esiintyneelle vakavalle ongelmalle löytyi hyvin nopeasti selvä vastaus ja hoitotoimenpiteet.

Synti hiipii salakavalasti ihmisen sisimpään. Se ei tule nopeasti ja nähtävällä tavalla. Saatana tietää ihmisten heikot kohdat ja on kyttämässä ovella, koska saisi luvan päästä sisälle. Aluksi jokin viattomalta näyttävä asia saa miellyttävän otteen ihmisen sisimmässä, eikä se näytäkään niin pahalta. Saatamme kenties naurahtaa jonkun toisen kommellukselle tai ihmettelemme etteikö ystävämme ymmärrä elämässään toimia niin järkevästi kuin minä olisin toiminut. Joku toinen tekee virheitä, en minä, johdattele saatana ovelasti omiaan.

Muistamme Daavidin, rohkean paimenpojan, joka täysin luotti elävän Jumalan apuun kaikessa, kunnes hän kuninkaana ollessaan huomaamattaan, pikkuhiljaa raotti ovea pääpettäjälle. 2. Sam. 11. luvussa kerrotaan, kuinka hän ihastui toisen miehen vaimoon ja teki häpeällisen aviorikoksen jopa murhankin. ”Itseluottamuksen ja itse korotuksen mieli se kypsytti Daavidiakin lankeamaan. Imartelu ja vallan ja ylellisyyden houkutukset tekivät häneenkin vaikutuksensa. Ollessaan tekemisissä ympärillä asuvien kansojen kanssa hän oli niin ikään alttiina pahan vaikutukselle. Itämaiden tavan mukaan hallitsijat sallivat itselleen sellaisia lainrikkomuksia, jotka alamaisilta olivat kiellettyjä. Yksinvaltiaan ei tarvinnut hillitä itseään samoin kuin alamaistensa. Kaikki tämä himmensi Daavidin käsitystä synnin ylenmääräisestä synnillisyydestä. Ja sen sijaan että olisi turvautunut Herran voimaan hän alkoi luottaa omaan viisauteensa ja mahtiinsa. Heti kun saatana saa irrotetuksi Jumalasta, ainoasta voiman lähteestä, hän ryhtyy herättelemään ihmisen lihallisen luonnon epäpyhiä haluja.” P ja P s. 703,704.

Esimerkillinen kuningas oli nyt ”esittänyt Jumalan luonteen väärässä valossa ja tuottanut häpeää hänen nimelleen” P ja P s.707.

Entä miten on meidän joka päivänen elämämme? Kenties emme tee näin törkeitä syntejä, kuin Daavid. Kysymmekö Jumalalta neuvoja elämäämme hyvinä päivinäkin? Taistelemmeko sisukkaasti joitakin intohimojamme vastaan? Tarkastammeko

elämämme suuntaa, onko se Jumalan tahdon mukainen?

Daavid kuvitteli syntinsä pysyvän salassa ja elävänsä onnellista elämää miellyttävän vaimon kanssa, mutta kuinka kävikään? Jumala nuhteli vilpittömän profeetta Naatanin kautta. ”Naatan julisti tuomion pelottomasti mutta silti niin taivaallisen viisaasti, että se voitti kuninkaan myötätunnon, herätti hänen omantuntonsa ja jopa sai hänet lausumaan oman kuolemantuomionsa.” P ja P s. 707. 2. Sam.12 luku.

Miten ihanaa on lukea, että Daavid nöyrtyi. Ei hän vierittänyt syytä toisten niskoille tai puolustellut itseään, vaan katui ”vilpittömästi ja syvästi. Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan” 2.Sam.12:13.

”Hän ei yrittänyt mitenkään lieventää rikostaan. Eikä hän rukouksillaan pyrkinyt vapautumaan uhkaavasta tuomiosta. Hän tajusi miten raskaasti hän oli rikkonut Jumalaa vastaan. Hän totesi sielunsa tahraantuneeksi ja inhosi syntiään. Eikä hän rukoillut vain anteeksiantoa vain sydämen puhtautta. Daavid ei epätoivoisena luopunut taistelusta. Hän uskoi, että Jumalan lupaukset syntisille takaisivat hänellekin anteeksiannon ja hyväksymisen.” P ja P s. 712. ”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.” Ps. 51:12.

Olemmeko kiireisiä elämässämme, ettemme kerkeä tutkimaan omaa suhdettamme Jumalaan ja lähimmäisiimme? Joskus voi käydä näin. Herra haluaa tarttua elämäämme ja pysäyttää jossain vaiheessa meidät tarkastamaan suuntaamme. Minulla oli elämässäni ensimmäistä kertaa yhtäkkinen, käsittämätön tapahtuma yli kaksi vuotta sitten. Siihen ei lääkärikään osannut antaa vastausta. Sain elää rauhassa, kunnes jälleen tapahtuma yllätti. Se meni ohi, mutta tuli jälleen. Kolmannella kerralla minulle lääkäri sanoi asiaa hetken mietittyä välittömästi mikä oli johtanut sellaiseen tilanteeseen. Ymmärsin, että asia näyttää vakavalta ja pitää huolehtia omasta terveydestä ennakoivasti, ettei vahingossa tapahdu mitään vakavaa. Tilanne oli tullut pikkuhiljaa, eikä siihen ollut mitään erikoista selitystä. Tapahtuman seuraukset vielä tänäkin päivänä muistuttavat silloin tällöin olemassaolostaan.

Peukalot, jotka venähtivät, ovat joskus kipeät.

Tämä vakavalta näyttänyt tapaus pysäytti minut myös puntaroimaan hengellistä elämääni. Hän haluaa puhdistaa ja uudistaa sisimpäni, että voisin olla kerran siellä ihanassa kotimaassa, jossa ei ole lainkaan ongelmia.

Mua puhdista rakkahin Jeesus. Työ alkamas voittohon vie. Mua kuljeta tahtosi tietä. Vaikk' oisi se kyynelten tie .

Oi Jeesus, mun särkyä anna. Mua hiljennä etehesi. Suo taivainen kosketus mulle, mi murtaa mun sydämeni.

On työni ja touhuni turhaa. Oma into ei hedelmää tuo. Suo henkesi johdossa olla. Mua päivittäin uudeksi luo.

Täällä varjojen maassa oi Jeesus. Mä tahtoisin sua heijastaa. Pois polta ja kuluta kuona. Että kuvasi näkyä saa.

Pois hiljennä maailman äänet. Sinun ääntäs vain kuunnella suo. Suo ristisi juurella olla. Vie kotihin pyhien luo.

Merja- sisar

MITEN VOIMME OLLA VOIMAKKAITA

Kristus on tehnyt kaiken, mitä tarvitaan, jotta voisimme olla voimakkaita. Hän on antanut meille Pyhän Henkensä, jonka tehtävänä on palauttaa mieleemme kaikki Kristuksen antamat lupaukset, jotta meillä olisi rauha ja suloinen tietoisuus anteeksiantamuksesta. Jos vain pidämme katseemme kiinnitettynä Vapahtajaan ja luotamme hänen voimaansa, meidät täyttää varmuuden tunne, sillä Kristuksen vanhurskaus tulee meidän vanhurskaudeksemme ...

Me tuotamme hänelle häpeää puhumalla kelvottomuudestamme.

Sen sijaan että katsoisimme itseemme, katsokaamme herkeämättä Jeesukseen, tullen päivittäin yhä enemmän hänen kaltaisikseen, kyeten yhä enemmän puhumaan hänestä ja ollen valmiimpia käyttämään hyväksemme hänen lempeyttään ja auttavaisuuttaan sekä vastaanottamaan meille tarjottuja siunauksia.

Kun näin elämme hänen yhteydessään, niin voimistumme hänen väkevyydessään, avuksi ja siunaukseksi lähimmäisillemme. Jos tekisimme vain mitä Herra haluaa meidän tekevän, niin sydämemme tulisivat kuin pyhiksi harpuiksi, joiden jokainen kieli soi ylistystä ja kiitosta Lunastajalle, jonka Jumala lähetti poistamaan maailman synnin ...

Katso hänen kirkkauttaan

Kun kiusaukset ahdistavat sinua, niin kuin ne varmasti tulvat tekemään, kun huoli ja ahdistus ympäröivät sinua ja tuskaisena ja masentuneena miltei olet joutumassa epätoivon valtaan, katso, oi katso sinne, missä viimeksi uskon silmällä näit valon; silloin hänen kunniansa kirkas paiste hälventää sinua ympäröivän pimeyden. Kun synti kamppailee ylivallasta sielussasi ja rasittaa omaatuntoa, tai kun epäusko sumentaa mielen, mene silloin Vapahtajan luo. Hänen armonsä pystyy kukistamaan synnin. Hän antaa meille anteeksi ja tekee meidät iloisiksi Jumalassa...

Älkäämme enää puhuko kelvottomuudestamme ja voimattomuudestamme. Unohtaen sen, mikä on takana, rientäkäämme eteenpäin taivastiellä. Älkäämme laiminlyökö yhtään tilaisuutta, mikä käytettynä tekee meidät kelvollisemmiksi Jumalan palvelukseen. Silloin pyhyys kuin kultaisen lankana käy läpi koko elämämme, ja enkelit katsellessaan pyhitystämme toistavat lupauksen: "Minä teen miehen kultaa kalliimmaksi ja ihmisen Ofirin kultaa arvokkaammaksi." Koko taivas riemuitsee, kun heikot, virheelliset ihmisolennot antautuvat Jeesukselle, elääkseen hänen elämäänsä. - - Review and Herald, lokak. 1 p. 1908.

Katumusta seuraava ilo

Jumala on asettanut ihmisen pelastuksen ehdot. Nöyryytys ja ristin kantaminen ovat niitä ehtoja, joiden tultua täytetyiksi katuva

syntinen saa lohdun ja rauhan. Ajatuksen, että Jeesus alistui niin suureen nöyryytykseen ja uhriin, ettei ihmistä milloinkaan vaadita kestämään sellaista, pitäisi vaimentaa jokainen nurinan ääni. Suloisin ilo tulee ihmisen osaksi, kun hän kääntyy Jumalan puoleen vilpittömästi katuen sitä, että on rikkonut hänen lakiaan, ja kun hän uskoo Jeesukseen Kristukseen syntisen Lunastajana ja Puolustajana. - The Signs of the Times, maalisk. 4 p. 1880. S. n. 101, 102.

”Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niin kuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, niin kuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.” Ef. 4:1-6.

Jumala, etsithän heidät .....

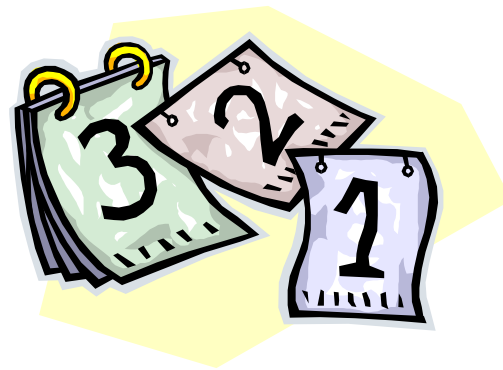
Jumala, etsithän heidät.
Kaikki rakkaani.
Toki tiedätkin, missä kulkevat;
suon pettävän pitkospuilla,
varjoissa tummuvan illan.

Käy salamats taivaalla,
tulossa Jumalan myrsky.
Ovat silmänsä estyneet näkemästä.

Jumala, haethan heidät?

-Margit-sisko

- Ilmoituksia -

Nuorisosapatteja

Vuoden 2010 Pääaihe jatkuu: “Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr. 13:8.

**”Minun Puolustajani Korkeimman oikeuden edessä”
6.11.10 Pinja-sisar**

**Kaikkein tärkein päivä elämässä 4.12.10
Terho-veli**

Sydämellisesti tervetuloa!

Kastetilaisuus Venäjällä

Vuosijuhlat Suomessa

Luontoretki

